

Zeleň Rakovníka

Rakovník se rozkládá v mírném údolí Rakovnického potoka a jeho přítoku Lišanského potoka. Přirozenou vegetací by zde byly listnaté lesy snad mimo nejvlhčích míst v nivě potoků. Převládaly zde acidofilní (kyselé) doubravy obdobně jako na většině Jesenicko-rakovnické plošiny, z Křivoklátska sem zasahují na živnějších půdách hlavně v údolí potoků dubohabřiny.

Acidofilní doubravy jsou tvořeny převážně dubem zimním (drnák), zde s bukem lesním, méně se vyskytoval dub letní (křemelák). Keřové patro bývá řídké tvořené hlohy obecnými, brusnicí borůvkou, krušinou olšová, růží šípkovou. Bylinné patro tvoří převážně traviny.

Dubohabřiny jsou tvořeny pestřejší směsí druhů než poměrně jednotvárné acidofilní doubravy, dominantní je dub zimní, dále se vyskytuje habr obecný, buk lesní, lípa malolistá. Keřové patro bývá vytvořeno ve světlejších porostech s lískou obecnou, svída krvavou, ptačím zobem obecným, brslenem evropským. V bylinném patře jsou typické jaterník podléška, lipnice hajní, sasanka hajní, hrachor jarní, jestřábník zední, strdivka níčí.

V údolích potoků se vyskytovali lužní lesy s převládající olší lepkavou a jasanem ztepilým. Keřové patro bývá husté se střemchou obecnou, brslenem evropským, ostružiníkem ježíníkem, svídou krvavou. V bylinném patře převládá bršlice koží noha, krabilice chlupatá.

Člověk krajinu dlouhodobě využívá ke svému životu a tak ji proměnil ve město Rakovník, průmyslové zóny, pole, kulturní lesy, ruderální plochy, louky, pastviny, křoviny. Ve městě pak zůstávají pouze malé plochy přirozenějšího charakteru jako parky, sídlištní zeleň, hřbitovy, zahrady, potoky, stromořadí. O to je tato zeleň cennější, neboť představuje životní prostor pro živočichy žijící ve městech, zdejší rostliny vyrábí kyslík, který nezbytně potřebujeme k životu, zeleň kladně ovlivňuje

podnebí určitého místa (mikroklimatická funkce), je pro nás příjemným místem, kde rádi odpočíváme a naplňujeme svou potřebu po přírodní kráse a je místem dotyku s přírodou.

Mezi plošně nejvýznamnější zeleně v Rakovnici patří Čermákovy sady, Hřbitov a Urnový háj, les v Jamce, zeleň podél Rakovnického a Černého potoka, zeleň v areálu nemocnice, dále zeleň sídlišť a rodinných zahrad.

Čermákovy sady, Botanická zahrada a zahrada u DDM leží v nivě Rakovnického potoka. Současně se jedná o zeleň s největším bohatstvím druhů dřevin v Rakovnici. Patří k nim např. vzácně pěstovaný šácholan kobus, korkovník amurský, hlošina, arálie, plaménky, pivoňky atd.

Jistým druhovým bohatstvím hlavně keřů a bylin se může chlubit Urnový háj, díky různorodým výsadbám kolem hrobů. Městský hřbitov je cenný vzrostlou zelení, stromořadím lip. Čermákovy sady, Městský hřbitov a Urnový háj a park Na spravedlnosti mají i jistou hodnotu historickou, jsou svědectvím o zahradním umění své doby v Rakovnici. V Čermákových sadech a na Městském hřbitově, případně ve východní část parku Na spravedlnosti stojí za povšimnutí, že kostru tvoří dřeviny domácí – geograficky původní, příp. dřeviny dlouhodobě v našich klimatických podmínkách ověřené, převážně listnaté, které jsou pouze doplněny některými exotickými dřevinami – geograficky nepůvodními.

Mezi další významnější parky se vzrostlými stromy patří park Na Sekyře, Na Střelnici, na Bezděkově.

Zeleň sídlišť je zatím většinou poměrně mladá, ještě zcela neplní všechny své funkce. Často jsou používány jehličnaté dřeviny, zvláště smrk pichlavý ve své stříbrné formě („stříbrný smrk“), keřovitý jalovec prostřední, zerav západní („túje“) a borovice černá. Zvláště na sídlišti U křížku znatelně chybí listnaté dřeviny. Listnaté dřeviny vnášejí do zahradních komposic proměnlivost, každé roční období je díky nim jiné, jsou ozdobné svým kvetením a některé druhy i svými plody. Jehličnaté dřeviny pochází většinou ze severských nebo horských jehličnatých lesů a mohou zde trpět horkem a zvláště na Rakovnicku v oblasti deštného stínu suchem (výjimkou jsou např. borovice černé nebo jalovce prostřední). Na sídlišti Bendovka se zeleň utápí mezi necitlivě provedenými terénními modelacemi a velkými panelovými domy.